

skedde i samarbete med Timbro när samtliga deltagare i nätverket fick institutets sammanfattning av Ronald Bailey's *The True State of the Planet* hem i brevlådan. Den skriften andas inte direkt någon världsbild a' la Det Naturliga Steget, om vi uttrycker oss försiktigt.

Nödvändig fördjupning

Däremot instämmer vi i Uvells uppfattning att det behövs mer djup i Moderata Ungdomsförbundets externa opinionsbildning på miljöns

område. Inför detta år har vi också bestämt oss för att koncentrera det fortsatta arbetet med miljöfrågor kring fem idéteman: Ett antropocentriskt synsätt (människan och hennes miljö i centrum), marknadsekonomi (äganderätter, prisbildning, informationsflöden), mänskliga fri- och rättigheter (individuell frihet och demokrati), ett levande och starkt civilt samhälle (personligt ansvar i det lilla och nära) och slutligen framstegstro (teknisk utveckling, ekonomisk och mänsklig växt).

I den liberala miljörörelse som nu växer sig starkare också i Sverige har vi alla lite olika roller. Moderata Ungdomsförbundet ser som sin främsta uppgift att göra dessa sammanhang begripliga främst för ungdomar i gymnasieåldern. Vi kan säkert bli mer nogräknade när vi väljer exempel för att illustrera vårt synsätt. Men som motprestation skulle vi önska lite mer av äkta engagemang och empati i andra delar av "rörelsen".

GUSTAF VON ESSEN:

Flyktingpolitik med humanism och realism

I en artikel i SvT 6/96 säger sig Thomas Idergard inte bli klok på Moderata Samlingspartiets invandrings- och flyktingpolitik. Han anser, något förenklat kanske, att det är självklart att moderaterna skall bejaka att människor vill komma hit och likt Karl-Oskar och Christina, eller snarare Halima och

Hassan, söka sig en framtid i den svenska obrutna myllan. Låt vara att det först krävs en genomgripande förändring bort från den nuvarande välfärdsstaten. I avvaktan på att en sådan förändring kommer till stånd bör man avstå från att "inskränka" svensk asylrätt – vilket han påstår att moderaterna i riksdagen har medverkat till.

Jag anser inte att invandringspolitiken lämpar sig för enkel partipolitisk träta över blockgränsen. Politiken bör ha en rejäl förankring

både i riksdagen och också ute i landet bland människorna. Ju bredare och djupare legitimitet politiken får på detta område, desto mindre risk för förenklade och populistiska budskap.

Den svenska migrationspolitiken måste betraktas i ett helhetsperspektiv. Flyktingpolitiken är viktigare än invandringspolitiken, sett i ett globalt perspektiv. Ensamma kan Sverige inte åstadkomma så mycket. Vårt EU-medlemskap ger oss nya och intressanta möjligheter att påverka.

GUSTAF VON ESSEN är riksdagsledamot för moderaterna i Uppsala län.

Även aktiva insatser i andra internationella organ är av betydelse. Inte minst stödet till UNHCR som är FN:s flyktingorgan.

Det behövs en genomtänkt hållning när flyktingströmmar uppstår. UNHCR har också formulerat en sådan hållning. I massflyktsituationer blir det fråga om en kvantitativ insats för att ge skydd i konflikternas närområde. Alla har rätt till sitt hemland. Återvändande är därför ett överordnat mål och skall genomföras så snart det är möjligt. Om ett sådant inte kan ske kan överföringar ske till tredje land ske, åtminstone tillfälligt.

Återvändarperspektivet

Sverige bör ha samma hållning och aktivt bidra till att uppnå de mål som världssamfundet funnit vara de relevanta. Därför är det bra att det nu finns ökad möjlighet att ge tillfälliga uppehållstillstånd vid massflyktsituationer. Det är också bra att återvändarperspektivet nu lyfts fram på ett tydligt sätt i den nya utlänningslagstiftningen.

Omvärlden har länge upplevt Sverige som ett land vars regelsystem varit oklart och givit möjligheter till uppehållstillstånd även när asylskäl fattats. Till denna pull-faktor kommer också en annan – nämligen lockelsen att få sin materiella trygghet tillgodosedd av den svenska välfärdsstaten.

Den svenska invandringslagstiftningen måste grundas på humanitära principer och internationella konventioner. Den måste också stå i

samklang med den flyktingpolitik vi vill medverka till på internationell nivå. Skydd och återvändande är nyckelorden. Vidare måste asylprocessen vara både rättssäker, snabb och noggrann, vilket är en nog så svår avvägning.

Orsakerna till en del invandrargruppers dåliga integration är många och komplicerade. Kulturella, religiösa, etniska faktorer spelar roll. Strukturella hinder i samhällsekonomin har betydelse. Integrationsproblem och svårigheter att få jobb för invandrargrupper finns dock även i länder som är betydligt mer avreglerade än Sverige.

Nu tycks Thomas Idergard anse, att det skall vara möjligt att fritt få invandra om man bara kan försörja sig. Denna möjlighet föreligger redan för över 350 miljoner människor inom EU. Den förändring som Thomas Idergard förordar berör således främst människor från andra delar av världen.

Alla invandrare kommer inte att bli företagare eller att få anställning. Inte ens i ett samhälle där Thomas Idergard är statsminister. Men många kommer att vilja försöka om gränserna öppnas. Vem avgör vilka som skall få chansen?

Även en ökad icke-flyktingrelaterad invandring kommer att ställa krav på gemensamma resurser, vare sig det gäller barnomsorg, skola eller sjukvård. De som inte lyckas kan väl knappas slängas ut ur landet eller leva som andra klassens medborgare.

Thomas Idergard är skyldiga oss en

konsekvensanalys av sina förslag. Jag skulle vilja veta vilket samhälle han egentligen vill ha. Jag måste erkänna att jag inte delar hans radikalliberala samhällssyn med dess, som jag upplever det, mycket tydliga fokusering på dem som lyckas snarare än på dem som misslyckas och på den fria marknaden som den allena saliggörande.

Invandrarna själva liksom alla övriga svenskar måste få ett större ansvar för sin egen försörjning. Den förda politiken leder till att människor, både invandrare och infödda svenskar, görs beroende av bidrag och annat samhällsstöd. En politik för tillväxt och företagande är också positiv för invandrare eftersom dynamik, mångfald och eget ansvarstagande ger fler jobb och därmed en bättre tillvaro.

Fluffiga visioner

Moderaterna är ett stort parti och innehåller olika åsikter och riktningar i sakfrågor. De flesta i partiet tror jag dock delar uppfattningen att det, när det gäller invandringspolitiken, behövs humanism och realism snarare än de något fluffiga visioner som jag tycker Thomas Idergard ägnar sig åt.

Givetvis är ingenting statistiskt och utveckling sker under påverkan av omvärldsfaktorer. Moderaternas programkommitté lägger i sinom tid förslag som skall debatteras i partiet. Det skall bli spännande att se vilken syntes av vision och amper verklighet som kan åstadkommas inte minst på migrationspolitikens område.